

הרכוש הגדול...

1. כורך

ע"כ הצורה השלמה של החירות באה בהיותה נכרכת עם העבדות, שאז ימצא האדם בנפשו השלטון הגמור הראוי לכן חורין באמת, המושל ג"כ על הגדול שבכחות שהוא כח החירות עצמו.

2. ע"ר (ב) סז מרור

... אחרי שיסורו מאתנו כל הצדדים הרעים של העבדות ישאר לנו הצד היפה שבו, שעל ידו יוכל האדם באהבה לסבול ג"כ מה שהוא נגד רצונו ונטייתו, שהוא יסוד המרור, לקבל באהבה את מרירת החיים, כשיודע שיש לפניו מטרה עליונה ונעלה מוסרית. אמנם העבדות ודאי גרמה כמה דברים רעים, כמה תכונות נשחתות, ואצ"ל רעות וצרות בהוה שלה לאותם הסובלים אותה אז, אבל גם תכונת ההכנעה, וההשתעבדות למי שראוי להשתעבד, להיות עבד ד' באמת, להיות יכולים לבטל הרצון העצמי והנטיה העצמית בשביל קבלת עול מלכות שמים, שישראל מצטיינים בה, ושהביאו בזה ועתידיים להביא טובה רבה להם ולעולם, גם זה ההכשר נקנה ע"י קנין העבדות והרגל השיעבוד... ורק הוא ישלים את החירות הגמורה, בהיות האדם כ"כ בן חורין עד שיוכל בחירותו המוחלטת ג"כ לשעבד עצמו במקום הראוי, ולהיות עבד במקום שהעבדות היא החירות האמיתית.

3. מועד קטן טז/ב

אמר רבי אבהו הכי קאמר אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל אני מושל באדם מי מושל בי צדיק שאני גוזר גזרה ומבטלה.

4. ילקוט שמעוני בראשית - פרק א - רמז ה

מתחלת ברייתו של עולם נתאווה הקב"ה לעשות לו שותפות בתחתונים.

4א. ספר השל"ה הקדוש, בעשרה מאמרות המאמר הראשון, ה

וידעת היום והשבות אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, אין הפירוש כי אין א-לוה זולתו, כי זהו פשיטא, וכבר גילה זה בפסוק שמע ישראל ה' א-להינו ה' אחד, אלא רוצה לומר שאין עוד מציאות בעולם זולת מציאותו יתברך.

(5) רבנו בחיי על במדבר פרק א פסוק ב

ויש להתבונן בכתוב שאמר (שם יב, מא) יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים, והיה ראוי לומר יצאו כל צבאות ישראל, אבל אמר כל צבאות ה' לכלול בגלות עליונים ותחתונים. ויותר מזה אמרו (מגילה כט.), גלו למצרים שכונה עמהם, ואין ספק כי אחר שהשכינה עמהם בגלות הלא צבאות ארבע מחנות שכונה עמהם, ומזה אמר בגאולתם שיצאו עמהם.

6. ספר הכוזרי ד, ג

ויש שהיו קוראים ליחס שבין בני ישראל ובין הא-לוה ולקשר אשר ביניהם - ד', שעל דרך זו נאמר 'הלוא משנאך ד' אשנא', ואויבי ד', והכוונה לאויבי עם ד'

7א. שיחות הרצי"ה על התורה שמות, תרומה תשל"ג-תשל"ה

קודשא-ברוך-הוא אורייתא וישראל - חד הוא: יש ללמוד דבר זה ולחיות אותו. "ושכנתי בתוכם" אינו מעשה שהיה, אלא מעשה שהוה, מעשה שהיה-הוה-ויהיה, ונמשך גם עכשיו ברגע זה. זאת שייכות ודבקות נצחית. "ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב את עמי" לעולם!

7ב. ספר גבורות השם - פרק סט

...ואל יעלה על הדעת שהנמצאים הם דבר זולתו שאם היו נחשבים דבר זולתו אם כן הוא יתברך ח"ו יחסר דבר שהנמצאים זולתו, אבל אין הדבר כך כי כל הנמצאים שבים אליו באמתת מציאותו וכל הנמצאים אפס זולתו ...